

Tommaso Santi

LJUDOŽRSKI PLES

/danza cannibale/

prevod Marko Sosič

OSEBE

Rita

Bruno

Dekle

Maurizio

Luciano

Avtorjeve opombe k besedilu:

*Dogajanje se odvija na dveh različnih lokacijah: v pisarni majhne **strojarne** ter na **cesti**, v bližini mestnega parka.*

Slovnične napake, pravopisne in tiste v sintaksi, pa ne samo te, ki so označene s kurzivom, so napake dramskih likov.

Znak “/” (poševnica), ki ga zasledimo med dialogi, označuje nenadno prekinitev stavka, ki jo pri posameznem dramskem liku povzroči drugi lik. Znak “+++”, ki ga zasledimo v stavkih, ki jih slišimo iz policijske radijske postaje, označuje motnjo v emitiranju, šum, pisk ali zvok mešanja radijskih frekvenc.

STROJARNA

Še kar pusta pisarna: miza, dva stola, dve omarici. Na zidovih koledar z golo žensko ter pobledle reprodukcije slik impresionistov v plastičnih okvirjih. Dvoje vrat. Na desni lesena, v sredini prostora kovinska. Pod slednjimi leze nitka dima, ki se počasi dviguje v zrak. Rita, okrog šestdeset, govori po telefonu. Okrog pasu ima privezan predpasnik, obuta je v hišne copate, nogavice ima privihane pod kolena.

RITA

Še zdaj mam kurjo kožo ... je kakor ... kakor da mi gre na bruhanje Ehhh ... Sem napisala srčkano vizitko ... // Čeprav nam pot ni vedno z roščami postлана, podoba tvojga luštnega obrazka v naših srcih za vedno bo ostala ... Vse najboljše za rojstni dan naši dragi nečakinji in tako naprej in tako naprej in tako naprej ... Eeeeh ... In ona reče: ... ona ne ve, kaj govori, pri svojih letih ... O ve, ve, pa še kako ... Rossella, tudi ona jo je vidla. Svojo malo ročico je dala na vrat in s palcem, cak, potegnila je, kakor bi jo zaklala ... // Jaaa! Z desne proti levi ... Zakolji jo, teta, bila je poredna, zakolji jo, zakolji jo ... Drugič šenkam eno obleko in p'ršparam vizitko ... Samo to je še manjkalo, da bi pritekla kri iz tiste boge punčke ... // To kar pravim jaz! Kakor vse svinjarije, ki ... Itak je kriva tiiistaa ... kaj že ... tista ... Ta prava, ja ... Ker ona se je tega naučila v šoli, a ne? Sama učiteljca, ja ... Si misliš? Kakšna igra pa je to? Deklica, ki ti hodi v prvi razred osnovne šole ... Počakaj, Rosella, samo en trenutek (spusti telefon in zakriči) JE NA MIZIII!!

Kovinska vrata se odprejo. Vstopi Bruno, okrog šestdeset let, v dlovni obleki, čokat, umazan in pretresen. Z njim prileze v prostor oblak dima. Bruno stopi k mizi. Odpira predale, enega za drugim, ne da bi jih znova zaprl, brska po njih, dokler ne najde neko belo knjižico. Jo vzame in odide skozi vrata, ki jih zaloputne za sabo. Po trenutku zmedenosti se Rita znova loti pogovora po telefonu.

RITA

Še zmešalo se mi bo ... Korito spodaj v strojarni se je pokvarilo ... Dva dni je že ... // Kdo bi ti vedu!? Pravi, da ti uniči kožo ... // korito s kislino: kislina ti uniči kožo ... namesto, da b' ti jo očistla, ti jo zažge, razje ti jo ... Če bi konču potem bi blo glih tako prav, a ne? Je *pastal* tak ignorant! (za trenutek spusti slušalko in zakriči) ZGAAAN SEEE! (znova govori v slušalko). Tako me jezi, vse se bo shladilo ... // Saaaj, nocoj ... Si gledala prejšnji teden, nadaljevanko? // Lepa, da je bla? Ampak, zadnjič? Neeee,?!?! Je mela tisto oblekco z malimi rdečimi gartruščami ... Oblekco, vso v roščah ... Elegantna, ja, ampak s tistimi kitkami je bla bolj podobna kaki deklici ... //

Bruno se znova vrne, tokrat ima na obrazu plinsko masko in z ihto lista po beli knjižici, ki jo je poprej vzel s sabo. Ponavlja neke vrste rožni venec, povsem nerazumljiv, ki zveni bolj ali manj tako:

BRUNO

Žveplenakislina Solnakislina Naravnolužilo Opratitelo Prezračitiprostor Poklicati
zdravnika Nedotikatise Plinskamaska

Bruno stopi do prve omarice in jo odpre. Iz nje potegne vse, kar najde: koščke usnja, blaga, star papir. Odpre drugo omarico, znova potegne ven star papir, koščke usnja, vse pomeče na tla in končno najde plinsko masko. Vzame jo in naglo odide. Medtem Rita ni nikoli prekinila pogovora na telefonu.

RITA

Enkrat se mi bo res zmešalo ... *Obtejjuri bo že vse hladno ... // Kako? Ne, doma pri neki gospe gor v hribih ... čudovita, rafiniiranaaaa, zares ... Aaaah, se je izkaaazala, poleg tega jim je tam gor zelo do tega, razkazala nam je hišo, kuhinjo, v salonu je postregla z likerjem, pogovarjala se je tako fiiino, olikano ... Vsi so prišli, aha, ... mož, hčerke, vnuki ... Veš, zelo lepa družina! Vidlo se je, kako se vsi razumejo ... In v kuhinji na mizi je bil aranžma s suhim cvetjem, prekrasen ... // To je vse res, da veš ... S presenečenjem, ja, ne, ni pripravljeno, ker drugače ... Oprosti, Rosella, zdaj se moram resnično razjeziti..(za trenutek spusti slušalko in zakriči) NAJ TI PRINESEM VEČERJO DOL? HOČEŠ JEST V TISTMU SMRADU? (*sliši se zvok korakov, Rita nadaljuje pogovor*) Znova je tu ... // Je že prav, ja ... Se kaj slišiva, prav? Ciao, Rossella, ciao ...*

Rita spusti slušalko. Vstopi Bruno. Plinsko masko je dvignil na čelo in pije vodo s plastenke. Siv je v obraz, pretresen. Ne da bi kaj dejal, vrže steklenico na tla in se zgrudi na stol.

BRUNO

En mi je umrl ...

RITA

Kaj?

BRUNO

Hudič svinjski, eden mi je umrl spodaj pri koritu ...

CESTA

Cesta, ob njej kovinska klopca. Dvoje moških. Prvi sedi, drugi stopa gor in dol, nastopaško. Oba nosita (vojaško) maskirno obleko, pas imata natrpan s predmeti: na njem visijo:svetilka, pendrek, par lisic, prenosni telefon. Tistemu, ki sedi, je ime Luciano, ima okrog štirideset let, nekaj piše in ob sebi ima terenski radijski sprejemnik. Drugi, Maurizio, komaj nad trideset, je sendvič in medtem ko se sprehaja, občasno ter z odločnostjo nagovori mimoidoče, ki so našim očem nevidni.

MAURIZIO(*mimoidočemu*)

Čak ... Počak ... Čakaj! Najprej pust avtomobile, potem prečkaj ... Vem, da je ... vem, da je prehod za pešce ... Če pa si v napoto, boš ja prej pustu, da ... Ma naredi kot se ti zdi ...

Nenadoma se sliši glas, ki prihaja z radijskega sprejemnika: glasovi se prepletajo z zvoki, nenadne tišine, motnje na frekvencah. Maurizio za trenutek prisluhne.

RADIO

Subjekt ... +++ se zdiiii +++ Zadaaar? Zadar? Čakam ... +++ Področje stadiona, Zadaar ... Bi šu ti malo u ... Bravo ... +++ Področje ... Posprem jih ti lepo na policijo ... +++
Čakam navodila stooop.

Maurizio znova stopi naprej in ugrizne sendvič.

MAURIZIO/ *drugemu mimoidočemu*/

Evo ti ga na ... Pogelj ti njega ... Oh ... Ehi Ti! Čokolada! Dej ti lepo položiti tisti tvoj tepih nekam drugam, ker tu ne sprejemamo svinjarij, razumel? Ra-zu-meš, kar- ti go-vo-rim? Lufta ... lufta ... zraka nam dej, ti pravim ...

Tišina. Luciano končno zaključi s svojim pisanjem.

LUCIANO

Poslušaj, kako se ti zdi ...

MAURIZIO

Hmm..?

LUCIANO / *bere*/

Presegli smo prag tolerance in /

MAURIZIO

Ne, ne ... dej, preberi še enkrat ...

LUCIANO/ bere/

Presegli smo prag ... (*se ustavi*) Nespodobnosti. Nespodobnosti je boljše, a ne? Je bolj močno ...

MAURIZIO

Ja, se mi zdi, ja ...

Luciano prične znova pisati.

MAURIZIO(*že znanemu mimoidočemu*)

Sem ti reku, da se poberi ... Stran pojdi ... odnesi dr'gam svojo umazano kramo ... Bo treba že nehat s tem ... Bravo, kar skloni glavo ... pejt, pejt ... In ne delaj se, da ne razumeš ... (*Lucianu*) V baru te že vprašajo po naše, če so žejni, potem pa, če jih ti sam nagovoriš, se pretvarjajo, da te ne slišijo, a ne?! Na kurac mi grejo ... Danes mam že itak polna jajca.

LUCIANO/ nadaljuje pisati/

Ja?

MAURIZIO

Ni kaj delat.

LUCIANO

Hmm?

MAURIZIO

N'č ni za delat.

LUCIANO

Aha ...

MAURIZIO

Posluš ... V soboto si rečem: jo peljem na večerjo tja, k unmu, a ne? Gooor..na zrak. Je lep prostor, je vroče za crkn't, rečem, tam je pa tako kot je treba. In jo pokličem ...

LUCIANO

Ni prišla?

MAURIZIO

Čak, čak..Rečem, jo bom nahecal, tako ... simpatično ... čuj: izmislim si, da sem v Vietnamu na počitnicah in da jo hočem pozdravt ... V Vietnamu, razumeš? Na počitnicah ... Ona ti skor dol pade, no ja, jo je prevzelo ... Jaz pa: sem v telefonski kabini sredi gozda, kip neke prelepe ženske je tule, ki me spominja nate ... Razumeš? Torej, ona se je začela smejat ... Reče: dej no, kaj pa govoriš? V Vietnamu? Kje? Kolk pa je ura tam dol? Bog ve, koliko boš porabil za telefon! A sem ji res podobna?

In ona govori, govori, jaz pa odrežem: prav, morda te res odpeljem v Vietnam, ampak prej moraš z mano na večerjo v imenitno restavracijo ... In ko ji povem katero ...

LUCIANO (*piše*)

Bedaki ali zločinci?

MAURIZIO

A? (*ugrize v sendvič*)

LUCIANO

Bedaki je boljše?

MAURIZIO (*med žvečenjem*)

Se mi zdi, ja ... Boljše ... In potem ji povem, katera je restavracija, in pride, živi tam blizu ... dva koraka od doma ...

LUCIANO

Odlično ...

MAURIZIO

Razumeš, ne, ... kako bi reku, nekaj se poje, se kej popije in potem, ko pride moment: TARATATATATA! ...

LUCIANO

Prava reč ...

MAURIZIO

Tss ... Čak ... Grem jo iskat, z avtom, ki je ves spucan, diši, se ti zdi, da si v rajju, air condition je perfekten ... Ko jo zagledam, ti ne morem povedat ... (*tišina*) Ni lepotička, ampak je zrihtana v nulo. Veeeš, na sebi je mela eno tistih oblekc! In spodaj nič! Naga! Gotovo, a ne, s to vročino, še jest bi bil nag, če se mi jajca ne bi zapletala ... In si rečem: zdaj se ustavim sredi ceste, spustim sedež in ta-ta-ta-tam! Ampak sem si reku: ne, danes bom gospod, nocoj hočem biti gospod. Pridemo v restavracijo: luštkan prostor, balkonček panorama, svež zrak ... Naročimo ... Ej, ti, tatinske cene. Lopovi, svinje, a se nočem prepirat ...

LUCIANO

Kaj si naroču?

MAURIZIO

Saj ... rečem: tunin carpaccio ... Najdražja od vseh predjedi in poleg tega mi gre na bruhanje od surove ribe ... Ampak, zaboga, si rečem (*nastopaško*), res je, da smo na podeželju, meni pa je zapasala riba, poleti mi vedno zapaše riba ...

LUCIANO

Dobro, torej si naroču ta tunin carpaccio ...

MAURIZIO

Ona tudi, je afro dizijak, reče ...

LUCIANO (*ne da bi nehal pisati*)

Afro ... ???

MAURIZIO

Ti dvigne željo po fuku ... Afro dizijak ... in se mi nasmehne ... In potem mi reče, tako, me pogleda in reče: se vidi moja hiša ... in pokaže, tako ... (*pokaže smer in se z roko nalahko dotakne Luciana*) Razumeš? Mravljince dobim, pa tudi od pogleda na tiste cize, ki so se tako majale pred mojimi očmi ... Prasica ... In potem pride kelner in reče: pijača?

LUCIANO

Vino ...

MAURIZIO

Vino ... Je vinska karta, cene da te šusnejo, so tudi pouliterska. Domača in take reči, a ne. Jaz si hočem privoščiti in rečem ... rečem ... (*skuša zadobiti bolj gosposki videz, ne da bi mu uspelo*) Ko že začenjamo s carpacciom, z ribo in vsem drugim, bi torej izbral eno belo vino ...

LUCIANO

Se ona razume na vina?

MAURIZIO

Ona ne, jaz sem blefiral, sem vidu reklamo enga vina, ki stane kar nekaj, a ne preveč. Rečem tegale *Mjulerturga*..Dvaindvajset eurov ... V supermarketu, s kartico, tam ga plačaš sedem, ma pustmo..

LUCIANO

Nemško vino?

MAURIZIO

Nemško. Saj/

LUCIANO(*neha s pisanjem*)

Pervertiti je prmočno?

MAURIZIO

Boh ... (*ugrizne sendvič*)

LUCIANO

Preeveeeč ... Morali bi napisat nekaaaj maaanj ... Lahko ti grejo brat tudi otroci ...

MAURIZIO (*še vedno žveči*)

Morda je premočno, ja ...

LUCIANO

Morala bi dobit termin, ki je bolj ... Ampak, da se ga vseeno razume ...

MAURIZIO

Nekaj kakooor ...

LUCIANO

Invertiti ...

MAURIZIO

Boljše.

LUCIANO

Ja ... Invertiti zveni bolj znanstveno, a ne?

Luciano se znova loti pisanja.

MAURIZIO

In potem. Rečem: en *Mjullerturg* ... In kelner me takoj razpizdi ... ena mlada ... na pou spaka ... Mi reče: en *Mullerturgau*..Ne? S tistim izrazom na frisu, češ, kako se razume ... Ampak se pretvarjam, da ne slišim, naročim, moja gre medtem na stranišče in se vrne, ko je že vse na mizi, vino in vse ...

LUCIANO

Perfektno.

MAURIZIO

Uuu ... In v par minutah ti prileti jata vseh sort komarjev

LUCIANO

Kakšnih komarjev?

MAURIZIO

So: prižgana luč, sveče, svetilke, vse te neumnosti, smo med njivami, restavracija je edino, kar je svetlega na dvajset kilometrov, vsi komarji s tega sveta pridejo seveda tja, a ne?

LUCIANO

Jasno, s prižganimi lučmi ...

MAURIZIO

Ja, to, kar ti govorim.

LUCIANO

In ona?

MAURIZIO

Na bruhanje ji gre od komarjev. Živali za palec velike, ti pravim. In potem se ona v enem momentu dvigne s stola, reče: Ne zdržim, in gre ... Pride kelnerca: kaj narobe? Jaz miren, ampak drugi tam pri večerji so fajn razpiždženi: oprostite, na tak način že ne moremo jest ... In kelnerca začne izmišljat ...

LUCIANO

Se vsaj opravičiš ...

MAURIZIO

A ne? Reče: glejte, smo na podeželju, je naravno, da so žuželke ... Tako, razumeš? In potem ne zdržim več ... **KAKŠNO KURAC ZVEZO IMA TO, DEJ GOR ENO MREŽO, DEJ POŠPRICAT, DEJ STRUPA; MENI PA DEJ DA NORMALNO POJEM VEČERJO ...**

LUCIANO

In ona?

MAURIZIO

Čak ... Čak ... Ti pride neke vrste ... lastnik ali nekaj podobnega: kaj narobe?

LUCIANO

A ne znajo reč nič družga?

MAURIZIO

Sej: kako naj jem v takih pogojih? In on: smo na podeželju, je naravno in vsekakor ne motijo ... In takrat se mi stemni pred očmi: in če bi jedli meso na žaru v oštariji sredi džungle in bi se prikazal trop razjarjenih levov, kaj bi reku? Je naravno, smo sredi džungle, vsekakor ne motijo ...

LUCIANO

Hja!

MAURIZIO

Ti povem, imel sem pun kurac: popljuval vas bom, čas enga mesca in boste iz tega dreka nardili garažo. I sem šou ... Pridem do avta in ona je besna, so jo popikali, dva taka velika, v roko, ti rečem, dva taka mehurja so se ji nardila! Prisežem, taka ... In

sem jo peljal domov ...

LUCIANO

V hišo blizu restavracije?

MAURIZIO

Domov k njej, domov k njej ...

LUCIANO

Ajaj ...

MAURIZIO

Eh, saj vem ... Sem jo pustu doma, se slišimo, se slišimo, poklič me poklič me, ciao ciao in pejt v ritSem ostal sam in z željo po fuku ... (*dolga tišina, ugrizne v sendvič*) Si spisal?

LUCIANO

Manjka še zaključek.

Premolk. Maurizio je sedndvič, Luciano piše.

LUCIANO

Na vsak način, ni dobro, da si naroču ribo.

MAURIZIO

A?

LUCIANO

Jaz ne jem več ribe. Eden mi je razložil ... Sicer pa je dovolj , da malo pomisliš, a ne?

MAURIZIO

Kaj, da pomislim?

LUCIANO

Na ribo, a ne, pravim, je boljše, da nePomisli, ne, saj je resZ vsemi tistimi ljudmi, ki se utopijo tam spodaj ... Ti gumenjaki..

MAURIZIO

- ...

LUCIANO

Hočem reč, ti mrlički ostanejo v morju, a ne? Si kdaj slišal, da bi jih potegnili ven? Riba ne izbira, pojè, kar najde.

Maurizio neha jesti.

MAURIZIO

Pizda ...

LUCIANO

Eeeeh ... jaz ne jem rib, predvsem tistih naših ki prihajajo od tam ... dol ... A ne?

MAURIZIO

Nikoli nisem/

LUCIANO

Eh ... Ker se niti ne ve, kolko jih ostane na dnu, ker ti ne povejo ... Kaj ti veš? Jih pride tritisoč dnevno, najmanj polovica ih ostane spodej ...

MAURIZIO

Prasica ...

LUCIANO

Tudi tega se bomo odrekli pa bo ...

Radijska postaja prekine Luciana.

RADIO- +++ Okolica parka +++ neka ... +++

MAURIZIO

Oh ... naša zona ...

LUCIANO

Molči.

RADIO

Je poklicala tista, ista +++ ... v paku, jaaa +++ Ta ista ... +++ .Soseda se. ++
+ ..Pravi, da pes ... +++ Sosedje žurajo, so hrupni in pes je preplašen ... +++ .Čuj..
+++ .Ampak, posluš, dej mal ... +++ .Dej, naredmi ulugo, pejtPa sprehodse
mimo. +++ ..Sprehodse mimo, je že eno uro odkar ne neha telefonirat.. +++ .. Mi gre
na kurac ...

Radio nenadoma utihne.

MAURIZIO

In, kaj zdaj?

LUCIANO

Kaj?

MAURIZIO

Nič.

LUCIANO

Potem pa nič.

MAURIZIO

Da se malo sprehodva naokrog?

LUCIANO

Je pre zgodaj.

Tišina. Maurizio ponudi Lucianu ostanek sendviča.

LUCIANO

Ne.

MAURIZIO

Ti, kaj misliš? Da jo še enkrat pokličem?

LUCIANO

Koga?

MAURIZIO

Unoooo ... Tisto od sobote ...

LUCIANO

Boh ... Poskusi.

STROJARNA

Pisarna je prazna in povsem v neredu, razdejana: odprti predali in omare, umazanija na tleh, prevrnjen stol. Vrata v sredini se odprejo na stežaj, Bruno in Rita stopita naprej, skozi dim, ki prihaja v notranjost. Oba nosita plinsko masko, Bruno drži v rokah steklenico vode. Nestabilna sta, izgubljata ravnotežje, govorita nerazumljive besede. Ko bi jih laho razumeli ...

BRUNO

Potegni dol masko, budala.

RITA

O bog, glava.

BRUNO

Zdaj je pa njej slabo ... Bebka.

RITA

O bog, kakor da me bo vsak čas pobralo..

BRUNO

Če bi le tebe pobralo ...

RITA

Imam usta ... en sam gnus mam v ustih ...

BRUNO

Moram pit, sicer crknem.

RITA

Kaj si mi dal dihat? Vsa sem zmešana.

Bruno si sname plinsko masko, tudi ženi jo sname, skoraj strga ji jo z obraza. Končno dihata. Bruno pije s steklenice in se usede na mizo. Rita se oprijema stene, skuša ohraniti ravnotežje, zdi se kakor bi bila pijana.

RITA

Ohioi ...

Rita izgublja ravnotežje.

RITA

Glava ... boli!!

Rita se spotakne.

RITA
ROSSELLA!!

Rita obsedi na tleh, krilo se ji obsceno dvigne nad koleni, da se vidijo spodnje hlače in navlečene nogavice.

RITA
Ohjoj, večerja se bo shladila ...

BRUNO
Tiho bodi.

RITA
Kaj te briga. Z Rossello sem govorila ...

BRUNO
Katero Rossello?

RITA
Z Rossello pač!

BRUNO
Nobene Rosselle ni. Molči.

RITA
Pusti me na miru.

BRUNO
Molči, sem reku.

RITA
Reva jaz ...

BRUNO
Zavež si tista usta.

RITA
Jau- jau- jau-jau- jau- jau ... nehaj jaukat, en sam dolgčas si.

BRUNO
Pij!

RITA
Je pa lep, ko bi ga vidla!

BRUNO

Nehaj.

RITA

Uh, me boli glava!

BRUNO

Pij!

RITA

Ti si kriv ...

BRUNO

Ja, jaz sem kriv.

RITA

Ohioi, večerja se bo shladila! Ampak, Rossella ... jaz nisem vajena ...

BRUNO

Rekel sem ti, da pij!

RITA

Gledat fanta, ki je ves nag ...

BRUNO

Nehaj ...

RITA

Ves tetoviiiiiraaan!

BRUNO

Porka svinja ...

RITA

Oooo, ves bled ... Ampak tetoviraaan in s taaakimi mišicaaamiii ...

BRUNO

Nehaj že enkrat ...

RITA

Komaj, komaj sem se ga dotaknila ... Bil je mrtev *nam rèč-no*, sicer bi pa le ... Eeeh!

Bruno vzame steklenico vode in prisili Rito, da pije.

RITA

Pust me! Pusti me! Hudoben si, žleht!

BRUNO

Pij!

Rita pije.

RITA

Noooo! Sem pila! Me zdaj lahko pustiš na miru?

Bruno se usede in tudi sam pije.

Tišina. Rita vstane in si popravi krilo.

RITA

Rossella!!!

BRUNO

Katera Rossella!? Ni Rosselle ...

Rita izgublja ravnotežje, primorana je, da se zagradi za mizo.

RITA

Rossella, pošlji ga stran, glava se mi vrti. Vidim vse

BRUNO

Vsak čas ti bo minilo.

RITA

Metulji! Metulje mam v očehIn glava me boli

Bruno se dvigne, Rita ga s kretnjo roke ustavi.

RITA

Tisto svinjarijo sem dihala ... Dal si mi/

BRUNO

Poslušaj, zdaj te pustim sàmo. Moram posprav/

RITA

Večerja se bo shladila ...

BRUNO

Bom kmalu nazaj ... Bom rabu bolj al manj/

RITA

Zakaj sem ga morala sleč?

BRUNO

Ti bom povedal potem.

RITA

Kaj si mislu nardit? Bil je ves nag!!

BRUNO

Ne misli o tem in Roselli ničesar ne govori, razumela?

RITA

Rossella ve!!

BRUNO

Ne! Poglej me! Oh! Ne kliči je, nikomur ne telefoniraj ...

RITA

Niti o tetovažah?

BRUNO

Zaprli nas bodo, vse ... Razumela?

RITA

Kaj mam jaz pri tem? Ti s'ga ubil ... jaz sem pripravljala večerjo ...

BRUNO

Nisem ga ubil.

RITA

Bil je mrtu. Jaz sem ga vidla, da je bil mrtu.

BRUNO

Nesreča je bila.

RITA

Jaz sem ga vidla. Pokazal si mi ga. Še sleč sem ga morala.

BRUNO

Našo delovno obleko je mel na sebi, če nas najdejo/

RITA

Ampak jaz sem ga vidla vsega nazga.

BRUNO

Že prav, ampak molči, prav? Razumeš– Razmeš? (*premol*k) Razumeš? (*premol*k) Ej?

RITA

Povej ! Povej! Povej!

BRUNO

Moramo mislit z možgani. Stvar je resna, prav?

RITA

Prav.

BRUNO

Prav?

Premolk, nakar Rita spremeni ton in znenada postane agresivna.

RITA

Ampak pohiti, da se ne shladi večerja.

BRUNO

Bom, pohitel ...

RITA

Ja, pohiti.

BRUNO

Ne skrbi.

RITA

Jaz pa skrbim.

BRUNO

Ne/

RITA

Skrbim, ker/

BRUNO

Sem ti reku, da/

RITA

Kje s' našu tizga ?

BRUNO

Kaj?

RITA

Nikoli ga nisem vidla, od kod se je pobral?

BRUNO

Ne vem, je/

RITA

Crknu je ko en idiot.

BRUNO

Veš ...

RITA

Jaz nič ne vem.

BRUNO

So stvari, ki se zgodijo, ne?

RITA

Ampak bi blo boljše, da se ne bi/

BRUNO

Kolko krat se je zgodilo?

RITA

Bi blo boljše, da se tudi zdej ne bi zgodilo.

BRUNO

Sem mu reku, naj ne odpira ... On pa po svoji glavi ...

RITA

Je odprl /

BRUNO

Odprl je korito s kislinami, pokvarjeno je/

RITA

Vem, da je pokvarjeno.

BRUNO

In?

RITA

Bres maske.

BRUNO

Nisem opazu.

RITA

Moral si mu jo dat.

BRUNO

Je nisem mel ... plinske maske.

RITA

Je nisi imel?

BRUNO

Nikoli se je ne uporablja, je nisem najdu.

RITA

Bravo. In zdaj?

BRUNO

Zdaj se bo vidlo. Pust me, da pomislim.

RITA

Idiot.

BRUNO

Neumnost je naredu, odprl je korito s kislinami ... KORITO JE POKVARJENO ...

RITA

Veš, kaj?! A veš kaj? Z vsem kar ti zdaj zahtevajo, če ugotovijo ... Če se zavejo, da nam je eden umrl, nas bodo križali in še plačat bomo morali ...

BRUNO

Sem ti reku/

RITA

Sem razumela. Ampak m'rtu človek, m'rtu človek, a ne?

BRUNO

Delaj se, da ... Ti se pretvarjaj ... Ti pravimpretvarjaj se ... bom vse jaz zrihtal ...

RITA

Aha, potem smo pa na konju.

BRUNO

Kakor da se ni zgodilo, ta je en, ki je prišel danes, kdo bi vedu zanj?! Prvi dan. Ne vem niti, kako se piše ...

Premolk

RITA

Odnes ga stran

BRUNO

Sem že pomislu, da ... Bom vse jaz zrihtal, bom ... Ga odnesem stran, čuj: Ga vržem v mestni park. Prav? Kakor da ga nikdar ni blo tu, a ne?

RITA

...

BRUNO

Midva ga nikoli nisva vidla. Ga ne poznavava.

RITA

...

BRUNO

Magari je bil na drogi, a ne?

RITA

...

BRUNO

A ne? A se ne zdi? Se ti ne zdi zdrogiran?

RITA

...

BRUNO

Le kdo bi najdu tako delo! Vse na črno, bi ga plačal po urah, sva bla zmenjena ... Saj mu nisem nastavu pištolo na glavo, sam je tako zbral ...

RITA

V park ga odnesi.

BRUNO

Takoj sem pomislu: ta je zločinc. Kaj sem pa hotu? Sem rabu pomoč ...

RITA

Upam, da ne bo nihče opazu.

BRUNO

Kajne?

RITA

Kaj?

Premolk

BRUNO

Kaj? A naj še malo počakam?

RITA

Kar takoj opravi.

BRUNO

Hočem reč ... Itak je tema ... a?

RITA

Takoj.

BRUNO

Ti se ne seki/

RITA

Pojdi.

BRUNO

Ga vržem tja in/

RITA

Zgan se.

Bruno odide po srednjih vratih. Rita pije. Nakar odloži steklenico in prične mehansko pospravljati sobo. Čez kak trenutek preneha.

RITA

Glava se mi bo raztreščla ...

Zazvoni telefon. Rita pogleda proti telefonu. Pusti, da zvoni. Ozre se okrog sebe, na tem je, da odgovori, se premisli. Telefon še naprej zvoni. Rita naposled dvigne slušalko.

RITA

Halo!?

Nobenega odgovora

RITA

Halo!?

Nobenega odgovora. Rita nejevoljno spusti slušalko.

RITA

Oiohi ...

Par sekund kasneje telefon znova zazvoni. Rita pogleda poti telefonu, pusti da zvoni, nakar zagrabi slušalko in odgovori.

RITA

Halo!

Nobenega odgovora.

V tem trenutku, ne da bi Rita opazila, se odprejo središčna vrata, in sredi oblačka dima se prikaže žena približno petdesetih let, oblečena kakor deklica. Plavolasa je, lasje pa so spleteni v dve kitki, na njeni beli obleki je natisnjen motiv drobnih rdečih vrtnic. Rita je še vedno pri telefonu.

RITA

Halo! Halo! Halo!

Nobenega odgovora. Rita grobo spusti slušalko. Se ozre in končno zagleda dekle.

RITA

Kdo ste? Kdo te je spustu noter?

Dekle ne odgovori.

RITA

Kdo si?

Dekle ne odgovori in se nasmehne.

RITA

Saj ti si ... ?

Dekle pokima.

RITA

Ne morem verjet ... Ti si ... ?

Dekle pokima, se nasmehne in nežno ponudi Riti roko. Rita jo stisne in si jo nasloni na prsi.

RITA

Zakaj si prišla ... ? Ravno nocoj

CESTA

Luciano sedi na klopici, pozorno bere, kar je napisal ter popravlja napake in netočnosti. Maurizio, ki je pojedel svoj sendvič, se igračka s pendrekom. Zažene ga v zrak, da se ta zavrti, bolj nerodno simulira udarce bojnih veščin, nakar si položi pendrek v mednožje in s simulacijo erekcije se s pendrekom dotakne Lucianove riti. Groteskno odigra strasten odnos. Luciano se ničesar ne zave. V tistem trenutku gre mimo nekdo, ki ga mi ne vidimo, Maurizio se naglo zresni.

MAURIZIO (*mimoidočemu*)

Dobervečer ... Vse v redu? (*premolj*) Dobervečer ...

Trenutek kasneje Maurizio zažene pendrek visoko v zrak in ga znova ujame.

LUCIANO

Ker, oprostite, na primer: je kot rešilec ...

MAURIZIO

V kakšnem smislu?

LUCIANO

Hočem reč: obstajajo zdravniki, bolnišnice, bolničarji ...

MAURIZIO

... .

LUCIANO

So pa tudi volonterji z rešilcem, ki pomagajo.

MAURIZIO

Saj.

LUCIANO

Mi smo volonterji miru ... A ne?

MAURIZIO

A?

LUCIANO

Super: prostovoljci miru.

Na radiu se vklopi frekvenca policijske postaje, njen zvok se prepleta s pogovorom Luciana in Maurizia, ne da bi ga prekinil.

RADIO

Jaaa ... +++ Sem reku ... ++ Okrog avta se mota ... +++ Kaaj??? +++ Pri nakupovalnem centru.. +++ Zadar??? +++ Nakupovalni center ... +++ Dej mau pogledat ...

Zvok na radiu se prekine.

LUCIANO (*medtem ko vihti pred sabo list papirja*)

Ne, ampak ta govor je preveeeč ... V resnici mora prepričat ...

MAURIZIO

Prepričat mora ...

LUCIANO

Tisto je, da: če nas je veliko, potem ... V tovarni na vsak način ... Jutri v tovarni bom povedal.

MAURIZIO

Nekaj jih je, kiii

LUCIANO

Veliko jih je. Jezni so. Hočejo kaj nardit. Si se kdaj vprašal? Zakaj se ne lotijo ankete, da bi zvedli, kaj misli folk?

MAURIZIO

Ja, prav maš ...

LUCIANO

Ker jim ni všeč odgovor, ti jaz povem.

MAURIZIO

Si zaključu pisat govor?

LUCIANO

Ja, ampak po mojem, mi ga ne objavijo. Mogoče ga, ampak ga porežejo.

MAURIZIO

Da bi nas popluvali?

LUCIANO

Razumeš? Govor ti obrnejo, kakor se jim zdi, da potem izpadeš fašist, rasist in tiste pizdarije.

MAURIZIO

Ki v resnici nimajo nobene zveze.

LUCIANO

Neee, potem pa ti še napišejo naslov, tak, veelik: ljudje pa izmučeni, to je nevdržno, človek ne more niti na cesto ... Ko pa je treba pokazat jajca ...

MAURIZIO

So vsi ene velike pizde.

LUCIANO (*mimoidočemu*)

So jo ukinili ... (*premol*) Ne, ukinjena je, se ne ustavi več (*premol*) Pojdite čez park, tam je druga postaja ... (*premol*) Ni za kaj, dolžnost ... (*znova Mauriziu*). Povem ti primer: prejšnji dan ... v hiši tisteee ... Sestre od unga, ki dela p'r unmu, a ne? Na vogalu?!

MAURIZIO

Sem razumu.

LUCIANO

Skratka. Tam so ...

MAURIZIO

V stanovanjski hiši?

LUCIANO

Prav tam, ja ... Ker jim je Občina dala stanovanje.

MAURIZIO

Da jim je dala?

LUCIANO

Dala, ja, stanovanje ... skratka, je že kar nekaj časa, da svinjarijo, kot se jim zdi ... V garaži, na stopnicah, v dvigalu ...

MAURIZIO

Kradejo ...

LORENZO

Kaj pa družga ... Skratka. Ta, ki ga poznam, je vse vidu, je naredu tud nekaj fotk ... Tako, en sam direndaj ... Smrad in direndaj, da ljudje ne spijo od smrada, in straha, da se kaj ne zgodi ...

MAURIZIO

Je dovolj malenkost, da ...

LORENZO

Sej. Skratka: če vidiš kaj tazga, kaj narediš?

MAURIZIO

Pokličeš/

LUCIANO

Pokličeš policijo. Ta pride in jih uklene, medtem ko delajo te stvari. Pravzaprav: prav vidli so jih, ko so delali te stvari ... Pa nič ...

MAURIZIO

Kaj ... ?

LUCIANO

Nič, ti pravim, nič ... In problem je, da se čutijo svobodne delat te stvari, ampak ta špura ne gre ...

MAURIZIO

Ker ljudi je v resnici strah in/

LUCIANO

In kaj, nimam potem jaz pravice, da se branim na svojem domu? Jih zgrabit, enga po enga in mu dopovedat/

MAURIZIO

Klofute in brce v rit, ti rečem.

LUCIANO

Eh, klofute in brce v rit.

MAURIZIO

Ampak je treba povedat te stvari.

LUCIANO

Ljudje vejo. Oni tam gor, *njihovveličanstvo*, oni so tisti, ki štejejo ... Lahko govorijo, kar hočejo s tistim svojim nje nje nje, ampak situacija je huda.

MAURIZIO

To moraš napisat.

LUCIANO

Neee ... če dam not'r kaj tazga, bodo gotovo rezali, ker pravi problem/

Radio zapiska, Luciano in Maurizio prekineta pogovor in pozorno prisluhneta

RADIO

Jaaa +++ Dej pr'pelat prot parku ... +++ Eeeeh, vem ja ... Vem, da s' ... Nimam nobeeeeengaaa ... +++ Ne, ni sam ena pizdarija ... Zgleda +++ Vrn'se ... Hit'r ... Vse kaže, da mamó ... Vse kaže, da mamó enga nagca v parku ... +++ Vidu ga je en ... Psa je pelu ... Ga je vidu ... +++ model je tam ... Tip ... Ves nag ... Je krožu ko na pou m'rtu ... +++ Kaj pa vem? Se ne drži pokonc ... Pijan bo ... Drogiran ... Pejt mau pogledat ... +++ Boh ... Dob'r dej, nared mi uslugo, če ti rata ... Zato k' un s psom se je ustrašu ...

Maurizio in Luciano se pogledata v oči in zagrabitata za pendrek.

MAURIZIO

Drek pervertiran.

LUCIANO

Vedno isti so.

MAURIZIO

A, gremo? (*množina v smislu "dobrodelne" skupine- np.*)

LUCIANO

Kaže mamó delo nocoj.

Maurizio in Luciano naglo odideta

STROJARNA

Dekle v pisarni je samo . Slednja je še vedno v popolnem neredu. Z radovednostjo se ozira naokrog, ko skozi desna vrata stopi Rita. Preoblekla se je, dala si je nogavice, obula čevlje s peto, našminkala se je, počesala.

RITA

Evo me!

DEKLE

Ljubka!

RITA

Malo na hitro sem se ...

DEKLE

Tisti odtenek rjavkaste barva te zelo povzdigne.

RITAR

Ja?

DEKLE

Povzame barvo tvojih oči. Odlično zgledaš, draga.

RITA

Res?

DEKLE

Hhm Hhm

Premolk

Rita se nasmehne.

Dekle se nasmehne.

Rita se nasmehne.

Dekle se nasmehne.

Rita se nasmehne.

Dekle se nasmehne, pokaže svoje perfektne zobovje in obstane s tem izrazom za nekaj sekund, kakor zablokirana.

Rita vzdihne.

RITA

Pa sva tu.

DEKLE

Pa sva tu.

RITA

Oprosti za nered ... medtem mogočeee ...

DEKLE

Saj ni važno. Lahko govoriva, medtem ko pospravljaš. Simpatično, a ne?

RITA

Eh ... Ali sva že ... ?

DEKLE

Kako?

RITA

Praimmm ...

DEKLE

Ja?

RITA

Hočem reč ... Sva že ... Se je že začela ... ?

DEKLE

Kaj?

RITA

Naju vidijo? Ne vem, kako to gre, sva žeV smislu ... Oddaja?!

DEKLE

Saj je samo klepet, a ne?

RITA

Samo, da ...

DEKLE

Te spravljam v zadrego?

RITA

Ne, stvar je, da

DEKLE

Sem prišla v neprimernem trenutku?

RITA

Ne! No ... Eeeeh ... Tako pač ... Ves ta nered, potem se je zgodila majhna nevšečnost, a ne bova o tem

Rita, ne da bi spustila oči z dekleta, začne pospravljati pisarno.

DEKLE

Dušica! Reciva bobu bob. Brez iskrenosti v odnosih ni resnice. Razumeš?

RITA

Vem, da je vse res/

DEKLE

Seveda je vse res. Ampak stvar je samo med nama ... Jaz sem pripravljena, da se ti povsem odprem, če ti na to nisi pripravljena, stvar ne deluje.

RITA

Jaz sem tudi pripravljena.

DEKLE

Zakaj si potem tako napeta?

Rita preneha s pospravljanjem.

DEKLE

Vse mi povej.

RITA

A? Stvar je, da ... Nered, in sem sama oziroma mojega moža ni doma, ker je šel ... Na opravke ... Nekaj takega ... In torej ...

DEKLE

Opravke?

RITA

Nekaj takega.

DEKLE

A se bo vrnil?

RITA

Mislim ...

DEKLE

Moške je treba vedno čakati.

RITA

Če je potrebna družba, lahko pokličem svojo prijateljico Rossello ...

DEKLE

Daj no, moja draga!

RITA

Ona je, kakor bi bila ena od družine.

DEKLE

Ni važno, srček moj ... Raje: govori mi o sebi!

RITA

O sebi ... ?

DEKLE

Je bil eden običajnih dni, takih zanič?

RITA

Ne vem ...

DEKLE

Zanič dnevi ne prenehajo več in v doto ti pustijo še rahli glavobol!

RITA

Ja, malenkost že ...

DEKLE

Kava in ščepec soli.

RITA

Kako?

DEKLE

Je skrivnost: kava in ščepec soli. Proti glavobolu: res čudež.

RITA

Prav.

Premolk

DEKLE

Lepo prosim, samo nadaljuj s svojim delom. Tudi jaz imam stanovanje: za nas, angažirane žene, so šele večeri tisti, ko se lahko posvetimo stanovanju, a ne?

RITA

Ja, res je.

Rita se znova loti pospravljanja.

DEKLE

Poročena si že ...

RITA

Kako?

DEKLE

Poročena si že ...

RITA

Petintrideset let. Imam sina starega petintrideset let, ki živi z nami ...

DEKLE

Navezan na mamico ...

RITA

Je pa pošten fant ...

DEKLE

In to je tvoje stanovanje?

RITA

Ne, to/

DEKLE

To je dnevna soba, kajne?

RITA

Ne, smo/

DEKLE

Malce naif. Moderna, a zelo preprosta. Z močno osebnostjo.

RITA

Hvala.

DEKLE

Zelo imam rada stanovanja z močno osebnostjo. Živa so. Rekla bi sedemdeseta leta!

RITA

To je v resnici moževa pisarna.

DEKLE

Tvoj mož dela doma! Mila moja, pa to je prava mora. Imeti moža med nogami štirindvajsetur na štiriindvajset!

RITA

Ne, on dela tu in tam spodaj v hangerju, jaz sem gor/

DEKLE

Depandansa?

RITA

Stanovanje ...

DEKLE

In kaj dela?

RITA

Mi ... Imamo strojarno ...

DEKLE

Čevljarno! Fantastično!

RITA

Strojarno ... Strojarno, predelujemo kože ...

DEKLE

Ah ...

RITA

In potem *neprimer* se naredijo jopiči, rekelci, pasovi, denarnice, čevlji ... Dobimo/

DEKLE

Je koža od živali?

RITA

Koža/

DEKLE

Umetna?

Rita preneha pospravljati

RITA

Ne ne ne! Za božjo voljo! Prava koža! Želiš, da ti pokažem?

DEKLE

Ubijate živali?

RITA

Ne!

DEKLE

Če pa je prava koža ...

RITA

Živali ... Mi, ne/

DEKLE

Moja draga, nekaj ti moram zaupati (*premor/ dolg vzdih*) Jaz sem oboževala krzna.

RITA

Jaz tudi.

DEKLE

Vse bi bila dala, da imam bobrov krznen ovratnik!

RITA

Jaz sem imela bobrov krznen plašč, ampak/

DEKLE

Ampak potem sem razumela.

RITA

Morala sem ga prodati.

DEKLE

Moja draga!

RITA

Ja?

DEKLE

Jaz ne vem, če tiste živalice imajo dušo. Verjetno ne razmišljajo in njihova čustva so prvobitna, ljubijo na primitiven način, toda ...

RITA

Kaj?

DEKLE

Ko sem zagledala tiste oči ... No, draga, to samo med nama: nekega lepega dne sem se znašla pred tistimi velikimi očmi in sem takoj stekla znova domov, vzela sem vsa svoja krzna in jih vrgla v bazen. Polila sem jih z bencinom in jih zažgala. Ja, zažgala sem jih! Vsa.

RITA

Celo ...

DEKLE

Potem sem se počutila dobro. Svobodno. Končno sem se počutila čisto.

RITA

Zažgala si/

DEKLE

Ne ubijaj!

RITA

Jaz nisem/

DEKLE

Ne glej ga kot žival.

RITA

Prisežem, da jaz/

DEKLE

Pogovori se s svojim možem.

RITA

Jaz nisem/

DEKLE

Vem, da je to delo ...

RITA

Jaz nisem nikogar ubila, ti prisežem!

DEKLE

Draga moja!

RITA

Res. Nisem ga ubila!

DEKLE

Vidiš? Tudi jaz imam to izkušnjo, vem, kaj pomeni.

RITA

Res?

DEKLE

Izvlekla sem se. Važno je, da se ne ponovi.

RITA

Eh! Tudi jaz tako mislim ... Kaj ne?

Premor

RITA

Naj počakava mojega moža ... Hočem reč ... Preden nadaljujeva

DEKLE

Neeee. Ko pa je nama tako lepo, če sva sami, ženski.

Dekle se sprehodi po prostoru. Nakar vidi na zidu koledar, prelista ga

DEKLE

Ljubek, tak, naif, ustvarja razpoloženje kakor ... kakor bi zunaj snežilo in bi ogenjček prasketal v peči ...

RITA

Je/

DEKLE

Draga, bi mi ponudila čaj?

RITA

Se ... Seveda..Samo trenutek, jaz/

DEKLE

Samo čaj, draga, hvala. Malo mleka in brez sladkorja.

RITA

Malo mleka in brez sladkorja ... (*po premoru*) Oprosti ...

DEKLE

Zakaj?

RITA

Sem te prizadela?

DEKLE

...

RITA

Si jezna name?

DEKLE

Zakaj?

RITA

Zaradi vsega tega

DEKLE

Draga, nimam rada perfektnih žensk. Rada razumem, zgrešene izkušnje pomagajo dozoreti. Tudi mene obogatijo. Ko lahko, ko imam kaj povedati, dajem vedno dobre nasvete. Veš, katere so moje sanje?

RITA

Katere?

DEKLE

Da bi lahko dekletom, ki jih srečujem, povrnila voljo do novega začetka ...

RITA

Potem te nisem razočarala?

DEKLE

Hjaa, rekla sem ti to, kar mislim, a ne govoriva več o tem. Pojdi zdaj, potem pa mi boš povedala še o sebi, prav?

RITA

Prav/

Neadoma zmanjka luči. Popolna tema.

RITA
O Bog!

Premor

RITA

Elektrike je zmanjkalo! Verjetno je ... Ne premikaj se, draga ... Z vsemi tistimi motorji tam spodaj, se včasih tu zgoraj, saj, *kajpadruzga*, zares ... Takoj se vrnem ... Morda bi šli v stanovanje, a? Ali si raje tu? Ima močno osebnost tale pisarna, kajne? Oziroma, za božjo voljo, če bi lahko sama kaj storila, bi jo vso modernizirala ...

V temi se slišijo negotovi koraki. Slišijo se vrata, ki se odprejo in zaprejo. Rita, ki je očitno zapustila prostor pisarne, govori dalje. Njen glas prihaja iz zunanosti.

RITA

Ampak moj mož ... Če kaj premakneš, je takoj po tebi! In skratka ... Zdaj skuhamo čaj, ampak stvar je v tem, da ne najdem stikala, sploh ne vem, česa naj se oprimem ... Tudi jaz obožujem čaj, toda ni človeka, ki bi ga popil skupaj z mano. Da ne govorim o možu ... Pravi, da je pogreta voda, mu ni všeč. Moj sin ga ne mara, vedno nekam hiti. Samo trenutek, prav? Električna mi ni kaj dosti simpatična, ampak zdaj jo bom pa vseeno dala na svoje mesto ... Se bojiš teme? Ko pride na obisk moja nečakinja hoče vedno coca colo ali tiste sokove, ne pa čaj! Edino moja prijateljica Rossella: čaj jo pomiri, pravi, potem ti spečem še posebne piškotke ... Evo je ...

Luč znova zasveti. Pisarna je prazna, dekleta ni več. Rita se vrne skozi desna vrata.

RITA

Potem magari povem recept ... Sem *pustala* tako pridna ... Bo tako prav? Lahko povem recept in razložim/

Rita opazi, da dekleta ni več.

RITA

Hej?

Rita se ozira naokrog

RITA

Gospodična ...

Nenadoma se odprejo središčna vrata. Vstopi Bruno. Izmučen, umazan, vendar zadovoljen.

BRUNO

Grozno izmučil ...

RITA

Ah?

BRUNO

Vse v redu. Sem ti reku.

RITA

Kje je ... ?

BRUNO

V parku, blizu parkinga ... Lahko ga pozabiš ...

RITA

Tiho.

BRUNO

Kaj?

RITA

Bodi tiho.

Rita se ozre okrog sebe, še vedno išče dekle, ki se ni moglo skriti v pisarni. Odpre središčna vrata, pogleda ven, ponovno zapre vrata. Bruno zmedeno opazuje.

BRUNO

Te je strah, da bi kdo ...

Rita gre do desnih vrat, jih odpre in pokliče

RITA

Si šla gor?

Premolk

BRUNO

In spet smo tam ...

RITA

Tiho bodi.

BRUNO

Kaj je?

Telefon zazvoni. Rita in Bruno se ne premakneta. Telefon še naprej zvoni. Rita in Bruno se pogledata, nakar pogledata telefon. Rita bi odgovorila, že stopi naprej, toda Bruno jo zadrži.

CESTA

Maurizio in Luciano z naporom vlečeta v prostor zaboj za smeti. Maurizio se ozira naokrog, Luciano se usede na klop, izmučen. Maurizio odpre zaboj za smeti, dolgo gleda vanj, nakar ga znova zapre in z vso silo udari s pendrekom po njem .

MAURIZIO

Drek pervertiran!

LUCIANO

Kako kurac ...

MAURIZIO

Kako naj vem!?

Luciano vstane, odpre zaboj in pogleda vanj. Besno ga znova zapre.

LUCIANO

Prav m'rtu je.

MAURIZIO

Enkrat ... enkrat ... en ...

LUCIANO

Ker v resnici bi blo dovolj ... Morali bi samo ...

Maurizio odpre zaboj in nagovori mrliča, ki je v njem.

MAURIZIO

Odgovori! Daj, odgovori! Kaj te stane?

LUCIANO

Če bi prej odgovoru, ga ti ne bi udaru, če bi odgovoru ...

MAURIZIO

Ne bi ga udaru, ne, amapk un je gledal s tistimi svojimi očmi, je bulu ... Ti bi mene zajebaval?

LUCIANO

Na vsak način si ga samo enkrat in še to čisto nalahko

MAURIZIO

Nalahko, nalahko, in ta ti crkne za en ... Sem želu malo pozornosti, minimalno, sem mu postavu eno vpršanje ...

LUCIANO

Da eno? Da eno? Vsaj desetkrat sem ga vprašal, kaj ... Un pa nič: se je slinu s tistimi svojimi širokmi očmi ... (*odpre zaboj za smeti, pogleda vanj*) Ti grdoba perverzna, kaj si pa delal tam v parku ves gol? Kaj si počel, a?

MAURIZIO

Samo paz' se, če zaradi ... zaradi ... To ti je eden, ki ... Kastrirat bi te morali, tako bi vsaj ostal živ in ne bi počel svinjarij po parku.

LUCIANO

Si vidu kako je tetoviran?

MAURIZIO

Ves poln je tistih tetovaž. (tatujev)

Maurizio odpre zaboj za smeti in se s pendrekom dotakne trupla, enkrat, dvakrat, trikrat, nakar ga znova zapre. Potem se postavi v položaj mirno: v bližini je nekdo, kogar ne vidimo.

LUCIANO

Dober večer ... Zaboj za smeti ... Smo ga dali premaknit ... Avtobus je motu ... Na ovinku, ga je ... Dober več ...

Premolk

LUCIANO

Je m'rtu?

MAURIZIO

M'rtu. In zdaj?

LUCIANO

Zdej ne vem.

MAURIZIO

Ga pustiva tukej?

LUCIANO

To je njegovo mesto.

MAURIZIO

Prej al slej bi itak crknu v smeteh .

LUCIANO

Zagotovo. Si ga vidu v fris? (*Odpre zaboj*) Tisti, ki ma zločinski fris, tudi je zločinc. Kdor ma fris ko en idiot, tud je. Na kilometer daleč se je vidlo, da si bil en beden,

nevaren idiot. Na frisu ti piše ...

MAURIZIO

Če se danes ne bi zgodilo, bi se/

LUCIANO

Zares dobro ... Opravla sva zares dobro ... (*premor*) Ampak ... A veš kaj? Je le boljše, če se ne ve, da sva ...

MAURIZIO

Ja, Boljše, da se ne ve.

LUCIANO

Ja, ker na koncu bo tako, kakor da sva kriva midva.

MAURIZIO

Jasno, na koncu bo tako. Medaljo morajo nama dat.

LUCIANO

Ampak tale je pa bil nevaren, je bil ... Hudiča, bila je samoob/

MAURIZIO

Seveda, ker jaz se ja lahko branim pred enim takim, ampak pomisli, da je najdu kakšno deklico, a? Če bi najdu/

LUCIANO

Si misliš? Si misliš, kaj bi lahko/

MAURIZIO

Si ga vidu, kakšen je? Ves nag, z vsemi tistimi usranimi tetovažami , umazanimi in svinjskimi, smrdi ko žvau ...

LUCIANO

Ti jaz povem. Kislina. Ta je eden tistih ... Najprej se drogirajo, ker nimajo korajže, potem, ko so nafiksani do amena in čez glavo, se čutijo bogove na zemlji, in potem svinjajo, da/

Luciano odpre zaboj in pljune vanj.

LUCIANO

Žvau!

MAURIZIO

Nagravžno! Bruhal bom.

LUCIANO

Odvratno, nespodobno, res ...

MAURIZIO

Ja, ker če tegale ne bi našla midva/

LUCIANO

Tegale ...

V tem trenutku, še na replikah Maurizia in Luciana, se na radiu vklopi policijska frekvenca ,oba obmolkneta, da prisluhneta .

RADIO

Zadar ... Me slišiš? +++ mamu srajne ... +++ Velko sranje ... +++ Vsem ... Vsem..
Torej ... Paz +++ Stvar je ... +++ občutljiva ... Ti praum, občutljiva ... +++ Morte
... +++ Morate hit'r najt ... hit'r ... Važno je, ne dotikej te se ga ... +++ En ... en ful
zadet ... Pobegnu ... Pobegnu ... +++ Nobenih fotk ... Mi ga pa mor'te +++ Blond,
kaj? ... Bel bel bel ... ves tetoviran ... kitajske tetovaže ... +++ Cel kup kitajskih
tatujev ... Kukr ...

Radio utihne. Luciano in Maurizio se zaskrbljeno pogledata: odpreta zaboj, pogledata vanj, ga znova zapreta. Ne vesta, kaj bi. Znova ga odpreta. Znova ga zapreta. Luciano vzame radio, poskušata zamenjati frekvenco, da bi se znova vrnila nanjo. Sami šumi, prasketanje, nerazumljivi stavki. Končno znova policijska frekvenca.

RADIO

Jasno? +++ Da se stvar ne razve ... +++ Ne sme se razvedet ... +++ Je sin ... Ja,
sin ... +++ Aaaaaha smo se razumel? Tisti ... Točno ta, jaTisti ... +++ Morte
ga najt in ga p'rpelat k njegovi mamci ... Diskretno, prijazno naravnost do vile, ne da
bi šli po ... Z rokavicami ... +++ Kaaaj? +++ Tu se mi bo vak cajt začelo sranje ...
Tisti, ki ga najde, ga najde ... +++ Bom popizd ... +++ Če se bo razvedlo ... Njegov
oče nas vseh skup pošlje ... +++ Jaaa smej se, smej se ... Če nam rata nas vse skup
kupi in pošlje ... +++ Če nam ne rata nas da zazidat v temelje svoje hiše, ki jo
pravkar zida ... +++

Radio utihne. Maurizio in Luciano ne moreta spregovoriti besede. Skušata govoriti istočasno, toda iz njunih ust prihaja samo zamolkli zvok, na koncu jima vendarle uspe, da potihem nekaj rečeta .

LUCIANO

Blond je ... svetlolas ...

MAURIZIO

Ma koji kurac ... ?

LUCIANO

Razumeš, sin od ... Kaj že, unga ...

MAURIZIO

Ungaaa ... ?

Luciano odpre zaboj, pogleda vanj, tudi Maurizio se približa, nakar ga zapreta.

LUCIANO

On je, ne more bit drugače ...

MAURIZIO

A ma tetovaže?

LUCIANE

Ma ... Kitajske ...

MAURIZIO

Prav kitajske?

LUCIANO

On je ...

MAURIZIO

Pošten človek si ne da nafarbat tolko tatujev!

LUCIANO

Kot fuzbalerji, vsi so kot fuzbalerji ... Polni napisov, niti vrečka v marketu ...

MAURIZIO

Ampak ta je sin ... Piše se tako kakor najbolj ugledna družina ...

LUCIANO

In čigava je krivda?

MAURIZIO

Pizda, svet se vrti narobe.

Luciano odpre zaboj.

LUCIANO

A PROU V NAŠEM PARKU SI SE MORAL NAFIKSAT?

MAURIZIO

In zdaj?

LUCIANO

Zdaj zdaj zdaj zdaj zdaj zdaj ... ?

MAURIZIO

Odjebi!

Premolk

LUCIANO

Ga odneseva znova tja.

MAURIZIO

Kaj?

LUCIANO

Odneseva ga tja, kjer sva ga najdla.

MAURIZIO

V park?

LUCIANO

V park. Hitro.

MAURIZIO

Ta bi itak umrl, a ne?

LUCIANO

Umrl, umrl, ti jaz povem.

MAURIZIO

A ne da?

LUCIANO

Kakor da se ni nič zgodilo.

Luciano in Maurizio se postavita za zaboj . Porineta ga, da ga premakneta z mesta in potem ga naglo odrineta v zakulisje.

STROJARNA

Rita in Bruno istočasno stopita v pisarno. Ona skozi desna vrata , on skozi središčna.

RITA

Nič. Si jo ti našel?

BRUNO

Nobenga ni.

RITA

Si dobro pogledal?

BRUNO

Sem ti reku, da ni nobenga. Kdo bi zdržal v tistem smradu? (*premor*) Poslušaj, jaz sem lačen, pust te fantazije.

RITA

Večerja je pripravljena, jaz jo hočem počakat.

BRUNO

Pa koga? Koga? Koga?

RITA

Gospodično s televizije.

BRUNO

Kakšno gospodično neki?

RITA

Oziroma, če že hočeš vedet, bilo bi bolje, če jo počakaš skupaj z mano.

BRUNO

A ne da, kajne?!

RITA

Ja. Je iz tiste oddaje, ki jo vedno gledam ...

BRUNO

Prav. Razumem. Jaz sem lačen.

RITA

Ne, zdaj boš počakal, in če bi bil prej zraven, bi bilo bolje in magari se ne bi osramotila: bi šli vsi skupaj v dnevno , bi se popilo en čajček in bi ji pokazala hišo.

BRUNO

Ne maram čaja, segreta voda.

RITA

Bravo. Ampak jaz itak vem, zakaj je odšla: kakšna družina pa je to? Nobenga ni našla, samo jaz, v teh cunjah. Ti si me spravil v to situacijo in tisti, ki si ga vzel delat.

BRUNO

Si se preoblekla?

RITA

Kaj?

BRUNO

Si zamenjala krilo?

RITA

Aaaah, si opazu? Je bil že čas. Tak si ti. Ma lepo te prosim ... In potem je itak zmanjkala luč. Zaradi strojev. Si ugasnil spodaj?

BRUNO

Sem mel druge opravke, al pa si se/

RITA

Ne mi govort. Ti jaz povem: razcapana, sama, v tem svinjaku, v tistem smradu, in ona je odšla ... Strašno mi greš na živce.

BRUNO

Tebi se blede, baba zarukana. Kdo bi pa hodu sem ob tej uri?

RITA

Je prišla. Je bila tu.

BRUNO

Ja, a je bila tudi Rossella?

RITA

Ne, Rosselle ni blo ... Ojoj! Kakšna sramota! In če so me vidli v oddaji? Veš kaj? Bolje, če ne grem ven iz hiše, ker so me zagotovo vsi vidli v tem stanju ...

BRUNO

Kaj govoriš?

RITA

Vidli so me, zagotovo, in kdo ve, kaj je rekla/

BRUNO

Čakaj, počak ... Če prav razumem, si ji povedala/

RITA

Vse sem ji povedala, o tebi, o sinu, ki je pri petintridesetih še vedno doma, ampak ga v resnici nikoli ni, o svinjskem delu, ki je tu, in ona, če hočeš vedet, je bila prizadeta ... Je *pastala* vsa rdeča, za nas jo je bilo sram: pravi, da se tukaj ubijajo živali, da je tako kot bi se ubijale, tudi če se ne ubijajo, in da bi bilo treba vse zažgat.

BRUNO

Je kaj odkrila?

RITA

Kaj?

BRUNO

Je kaj slišala za unga ... Je slišala, da smo ga odnesli v park?

RITA

Ne.

BRUNO

Si prepričana?

RITA

Ne vem.

BRUNO

Jebela kuzla svinjska, kaj pomeni, ne vem?

RITA

Ni slišala, ni slišala. Je prišla, ko si šel in izginla, ko si se vrnil.

BRUNO

Ji nisi nič rekla?

RITA

Kaj pa ... Že res, da bom neumna, ampak ...

BRUNO

Odkrila je naju.

RITA

Dobro, če naju je odkrila, dobro.

BRUNO

Popljuvala nas bo.

RITA

To si zaslužiš.

BRUNO

P'rnest ga mormo znova sem.

RITA

Saj sem ti rekla, da ni nič opazla.

Premolk

BRUNO

Nič ne zaupam. Vseeno ne zaupam. Odkar sem ga odvrugu tja, me ves cajt nekaj tišči tu noter ... Same hude misli me lovijo ... Po mojem bodo naju odkrili.

RITA

Tja s'ga vrgu in pika.

BRUNO

Lahko bi naredu drugače.

RITA

Kako drugače?

BRUNO

Lahko bi se poklicalo ... Sicer pa itak vem, kako se konča. Eden ti gara cel življenje, poštenjak, kakor se spodobi, in ko se ne da nič več popravt, ga odnese ... Ker te uničjo. Vseh sort ti jih izkopljejo na tvoj račun in ravnajo s tabo kot s kriminalcem. Zaradi enga idiota, ki potem ... Veš kaj? Tisti bi tako in tako umrl ... Si ga vidla v fris?

RITA

Vidla in rada bi vedla zakaj si ga vzel v službo.

BRUNO

Čuden je bil, čuden. Misliš, da ga je kap?

RITA

Bi lahko blo. Oh, fajn fantina, lahko bi se zdel tud en poštenjak. Kaj pa, če je pogoltnu kakšno reč od tistih, ki jih jemljejo zdaj ?

BRUNO

Saj sem ti reku, da je videt narkoman.

RITA

Z vsemi tistimi tetovažami.

BRUNO

Nafiksán je bil.

RITA

Doma pri sebi bi umrl!

BRUNO

On pa ne, v drek nas je hotu spravl.

RITA

Nisi ga smel vzeti.

BRUNO

Če ga ne potreboval ga tudi nebi vzeti.

RITA

On pa nam tačas kar lepo crkne v naši hiši.

BRUNO

Ampak jaz ne zaupam.

RITA

So te vidli?

BRUNO

Nihče me ni videl.

RITA

In?

BRUNO

In ne vem. Danes je itak dovolj malenkost, da te odkrijejo. A ne?

premolka

BRUNO

Strah me je, prav? Ti si pa čisto mirna, al kaj?

RITA

Nič nisem mirna, a misliš, da bi kdo zaupal enmu takmu kot si ti?

BRUNO

Kakšne zveze ima zdaj to? Magari mu pregledajo kri in za čas odkrijejo nekaj, kar ima zveze z našo hišo, karkoli, in jutri ti pozvonijo na vratih. Kaj pa misliš? Tako gre zdaj to.

RITA

Potem pa ga pojdi iskat.

BRUNO

A?

RITA

Sem ti rekla, da ga pejd pri priči iskat.

BRUNO

Te je strah, a?

RITA

Strah me je, da bi končala v kehi zaradi tebe.

BRUNO

Ga p'rnesemo znova sem?

RITA

Sem ga p'rnesi in naredi tako, da ga ne bo več.

BRUNO

...

RITA

Korito s kislino p'rpravi.

Premolk

BRUNO

Korito ...

RITA

Pojdi p'rpravi ...

BRUNO

Ti misliš ...

Premolk

BRUNO

Ampak tako me bo čisto impresioniralo.

RITA

Ko si ga vrgu u park te pa ni čisto impresioniralo?

BRUNO

Kakšne zveze ma zdaj to ... Poslušaj. Če bi paKer bi se lahko pretvarjala, da ...
Še na nekej družga sem pomislu ... Kaj, če se pokliče policijo?

RITA

Korito p'rpravi.

BRUNO

Reklo bi se jim, da je zginil, da nas skrbi, ker ni prišel v službo, boš vidla/

RITA

P'rpravi korito.

Dolg premolk

BRUNO

Prav maš, imaš prav ti ... A ne?Itak, če si poštenjak te imajo za kriminalca ... In potem ...
Hočem reč, nič ni kar bi ... Nobenga tveganja ... In torej ... V koritu zgine, in tudi če ga pridejo iskat, nimajo kej najt. Boljš, a ne?

RITA

Boljš zate.

BRUNO

Pr'rpravim korito torej ... in potem grem ... Jutri mormo zapret seveda. Ne mormo delat, ker/

RITA

Počivaš.

BRUNO

Ampak kislina lahko razje korito. Ti ne veš teh reči ... Preveč kisline, predolgo ...
rab'mo korito, če se bo rezjedlo moram kupit nov'ga in ne vem, če si lahko pr'voščmo tak strošek/

RITA

Bomo pa brez.

BRUNO

Brez korita se ne da delat.

RITA

Pomeni, da greš v penzion.

BRUNO

Res, ja. Če se pokvari , zapremo. In potem smo brez skrbi.

RITA

Iskat ga pejt.

CESTA

Luciano in Maurizio stopita v prostor; nimata več zaboja za smeti. Izmučena sta, se usedeta na klopcu, v tem trenutku pride mimo nekdo, ki ga ne vidimo.

MAURIZIO (*mimoidočemu*)

Dober večer..malo si odpočijeva ... Vse v redu, a? ... Se zdi nemogoče, kaj? Čisto mirno je ... Dober! Pozdravite gospo ...

Premolk. Luciano nekaj menca z radijem, ki ne daje signala.

MAURIZIO

Če nas odkrijejo?

LUCIANO

Zakaj bi nas ... Spravli smo ga tja, kjer je bil ...

MAURIZIO

Radio?

LUCIANO

Nič.

MAURIZIO

Ga še niso najdlji.

LUCIANO

Boljše.

MAURIZIO

Če ga najdejo ... Hočem reč, itak je ves nag ... Midva z rokavicami Da nama ni morda ...

LUCIANO

Nemogoče. Je mrtev in pika. Za očeta mi je pa žal.

MAURIZIO

Kakšna nesreča.

LUCIANO

Enga tacga si ni zaslužu.

Premolk

MAURIZIO

Si gotov, da radio ...

LUCIANO

Je prižgan, ma, ko imajo velike stvari rabjo mobilca

MAURIZIO

Magari so ga že najdli ...

LUCIANO

Kaj pa vem?

MAURIZIO

Kaj pa družga, zdej vsi iščejo unga, ker stvar je resna, vidiš kako laufajo ... Po mojem so ga najdli.

LUCIANO

Če so ga najdli so ga našli, amen, ista stvar, prej al slej bi itak

Premolk

MAURIZIO

Lahko bi odkrili odtise čevljev.

LUCIANO

Katerih čevljev?

MAURIZIO

Najinih čevljev. Vidiš, kako je na televiziji?!

LUCIANO

Ne gledam televizije. Me prime dolgcajt.

MAURIZIO

Skratka, na televiziji ti pokažejo. Je dovolj en nič, čevelj, bilka trave, pljunc. En dva tri ti ...

LUCIANO

Imava točno iste čevlje kot so tisti od policije ... Vojaški gojzerji, eni tistih

MAURIZIO

In ... ?

LUCIANO

Meni hodi po mislih samo tisti, ki je spravu na svet tega nesrečnika ... Ej, a se zavedaš? (*premolka*) Na vsak način, če se taka stvar zgodi poštenmu človeku, mora bit

nekaj narobe, a ne?

MAURIZIO

To prav gotovo.

LUCIANO

Sej ni on kriv, stvar je v tem, da enmu staršu pač zmuznejo stvari iz rok. Jaz pravim: Problem je, kaj vse se vrta okrog te mladine, enkrat smo se znali zabavati z malim, tudi tisti, ki so meli d'nar, so se znali zdravo zabavati, zdej pa, z vsem tem drekom, ki ga imajo okrog sebe ...

Nenadoma spregovori radio

RADIO ... Zadar ... Zadar Pri ... Šta

MAURIZIO

Našli so ga.

LUCIANO

Molči.

RADIO

Pomir se ... +++ Srček je doma ... +++ Gremo nazaj ... Ve +++ Vežem ... +++
Hej ... Eden ... Eden ... Spoštovanje ... +++ Ne ... Nis'm ... Kaj se režiš? Ma kva
se? ... +++ Brez pohvalBrez ... Od ... +++ Sam ... se je vrnil sam in med ++
+ V objem svoje mamice ... Nit ven z družinskega parka ni šu ... +++ Parka, ja ... k
se res ne more ... Majo tist pa ... +++

MAURIZIO

Vrnu se je v/

RADIO

Zaprte goobceee ... +++ Tale štorija +++ Hej, Katra..Nehej ... A je prou? Dob'r
konec, vse dobro

MAURIZIO

Je

LUCIANO

Jebenti ...

MAURIZIO

To ... Ne ... Kaj neki/

LUCIANO

Kurac ...

MAURIZIO

Kaj zaKaj/

LUCIANO

Kakšna zajebana sreča.

MAURIZIO

Je bil živ?

LUCIANO

Jaaa, vstal od mrtvih ...

MAURIZIO

En drug! En drug, ni bil on!

LUCIANO

A ... A ... In midva ... Midva

MAURIZIO

Kurac in midva/

LUCIANO

Se ni dalo/

MAURIZIO

Konc koncev sem z njim ravnal v belih rokavicah.

LUCIANO

Jasno/

MAURIZIO

Sem mu očistu/

LUCIANO

Še boljš ...

MAURIZIO

Boljš ... Ampak kakšen/

LUCIANO

Boljše ...

MAURIZIO

Ampak zdaj, kurac ... Tisti v parku, je zdaj ...

LUCIANO

Aaaaa?

MAURIZIO

Je tam ...

LUCIANO

Ni v redu

MAURIZIO

Tam ...

LUCIANO

Ni lepo za videt ...

MAURIZIO

Nagnusno je.

Premolk

LUCIANO

Morva znova ponj

MAURIZIO

Mora se ... Kaj pa, lahko bi ...

LUCIANO

Ne ne ne. Dejmo! V Park, med igrala, magari ga najde kak otrok: tam se ga ne sme pustit.

MAURIZIO

Ne, ni prav. (*premolke*) Kaj torej?

LUCIANO

Znova ga p'rnesva sem in potem bova vidla.

STROJARNA

Rita sedi. Pisarno je pospravila do zadnjega detajla. Oprala je umazana tla, postavila stole in pohištvo na svoje mesto, a kljub temu deluje kakor uklenjena v svojem malodušju, kajti dekleta s televizije ni nazaj. Mrmra komaj razumljive stavke, kakor bi molila rožni venec. Njen glas je zelo tih, govori sama s sabo, a deluje tako, kakor bi se obračala svojemu možu, svojemu sinu, svoji prijateljici Rosselli.

RITA

Poglej, kakšna sem od vseh teh skrbi za vse vas, ja, ker tako je bilo življenje: skrbeti za dva tipa, ki me nista nikoli pobožala, da bi mi rekla: hej, pes, radi te imamo, hvala! O, jaaa, hvaležnost pa taaaka ... Potem pa, za natančnost, ti je prav danes morala prit televizija. Z vsem tistim ... Če se ne bi nič zgodilo, sem pripravla tudi dobro večerjo, ki se je zdaj po vsej verjetnosti shladila, da je gotovo vse za v smeti ... Če se ne bi zgodilo, bi lahko ponudla en lep krožnik mineštre s kruhom za vse tiste s televizije, in tudi ona, ki je tako drobna, bi jo pokusla, ker je posebna ... Potem pa ni blo nobenga, ker ste me pustili samo, ja, in niti Rossella ni mogla poklicat, sicer pa ona itak ne bi mogla prit, ker v resnici je zavistna in če bi vidla, da je televizija nenapovedano prišla domov k meni ne pa k njej, bi lahko rekla, da je blo vse skupaj izmišljeno, vse pripravljeno in da od vsega tega ni bilo nič res ... V resnici pa mi je rekla: z mano samo iskrenost, drugače niti ne začnemo ... Če se bo vrnila, ji bom vse povedala ... Vse ... In mogoče jo celo vprašam kakšen nasvet za namizni aranžma ... Tako, ko grem k tisti vsevednički od moje sestre, ki me zmeraj spravi v težave, zato ker ona zna pripravljat krasne namizne aranžmaje in vsaki krat, ko sem se jih sama lotila, sem se vedno osramotila, ker ona pomisli na take detalje, zaradi katerih me zgrabi jeza, da se jih sama nisem spomnila ... Gotovo je boljše, če se ukvarja z vzgojo svoje vnukinje, kakor pa z nanimznimi aranžmaji ... Pa še kako ... In tudi o deklici ji moram povedat, ker me je prav prizadelo tisto, kar je nardila punčki, ko ji je hotela prerezat vrat in po mojem je potreben nasvet kakšne izvedenke ... (*V tem trenutku, skozi središčna vrata, vstopi dekle. Nasmehne se, v tišini se približa Riti in ji položi roko na ramo, ne da bi se Rita zavedala njene prisotnosti.*) Ampak itak se ne bo vrnila, ker se tudi sama osramoti, če se pokaže v taki hiši in z družino, ki/

Rita utihne, se ozre, ne verjame svojim očem.

RITA

Si ...

Dekle pokima.

RITA

Si se vrnila?

DEKLE

Še o sebi mi moraš povedati, mar ne?

RITA

Ja.

DEKLE

Kako žalosten pogled.

RITA

Utrujena sem.

DEKLE

Naj te pustim, da si odpočiješ?

RITA

Ostani.

DEKLE

Z njim zares ne gre, kaj?

RITA

Ne.

DEKLE

Sta se skregala?

RITA

Ja.

DEKLE

Že spet?

RITA

Zelo me jezi.

DEKLE

Nikoli pozoren ...

RITA

Kakor služkinja.

DEKLE

Še vedno potrebuješ pozornost.

RITA

Tudi, če imam svoja leta

DEKLE

Je naravno.

RITA

Ne bi rada, da se zdi

DEKLE

Ne opravičuj se, povsem naravno je.

RITA

Stvar je, da on ...

DEKLE

Sta se skregala zaradi tega?

RITA

Je veliko problemov.

DEKLE

Te še kaj pogleda?

RITA

Si lahko misliš?!

DEKLE

Počenjata kaj skupaj.

RITA

Ob nedeljah greva k maši, ampak tudi tam, pri obhajilu gleda vse ostale ženske, tudi če so starejše, mene pa nikoli.

DEKLE

Zakaj ne gresta na potovanje?

RITA

Potovanje, ja ... V potovanjih je videl vedno samo denar, kako ga meče stran, in itak, kam naj bi šla?

DEKLE

Vzemita si počitnice.

RITA

Zdaj ni pravi čas.

DEKLE

Zaradi tega, kar se je zgodilo danes?

RITA

Nič ...

DEKLE

Nič?

RITA

Vse si morava povedati.

RITA

Ne, nič ...

DEKLE

Se spomniš, draga: jaz iskrena, ti iskrena ...

RITA

Ampak, ta/

DEKLE

Ne poveš mi vsega.

RITA

To je nekaj ... Ne, ne morem, ne ...

DEKLE

Kaj?

RITA

To je nekaj velikega.

DEKLE

Jaz sem odprta. Ti, si odprta?

RITA

Ne vem, če lahko.

DEKLE

Saj sva že prijateljici.

RITA

To, kar se je zgodilo danes, je zelo zapleteno ...

DEKLE

Kaj si naredila?

RITA

Jaz nič.

DEKLE

Ne bo ti pomagalo, če boš sama sebi lagala.

RITA

Misliš ... ? Bi morala ... ?

DEKLE

Soočaj se s tem, kar si očitaš.

RITA

Ni bila moja krivda.

DEKLE

Pusti, naj drugi presodijo.

RITA

Kaj pa vejo drugi? Jaz sem bila tam, jaz že vem, kako grejo te stvari, nekdo je nedolžen, drugi pa mislijo ... V resnici ni tako enostavno ... Tisti se je kar prikazal ... Jaz ne vem ... Lahko, da je tudi sam kriv.

DEKLE

Neki moški?

RITA

Kaj?

DEKLE

Govoriva o nekem moškem?

RITA

Zgodila se je nesreča.

DEKLE

Nesreča ...

RITA

Ja, nesreča. Se zgodi, a ne?

DEKLE

Zgodi, ja. In torej ...

RITA

Torej

DEKLE

Si ga spoznala danes?

RITA

Kako ... ?

DEKLE

Bi se pogovorila?

RITA

Bilo je nekaj ...

DEKLE

Lepega?

RITA

Ne, ne lepega.

DEKLE

Je bil strah.

RITA

Tudi.

DEKLE

Strah, da vaju odkrijejo?

RITA

Če naju odkrijejo, je konec.

DEKLE

Če strah ni bil razburljiv, pomeni/

RITA

Kaj pomeni?

DEKLE

Ti še vedno ljubiš svojega moža.

RITA

Kakšno zvezo ima to?

DEKLE

Je bil pač trenutek.

RITA

Ja, trenutek, saj ... Nesreča!

DEKLE

Draga! Ne pretiravajmo.

RITA

Ne, nesreča ti pravim, prisežem, nesreča!

DEKLE

Je bil mlad?

RITA

Ja.

DEKLE

Lep?

RITA

Zelo.

DEKLE

Si ga že prej poznala?

RITA

Nikoli ga nisem videla.

DEKLE

In ko si ga zagledala

RITA

Sem mu slekla delovno obleko, ker brez obleke je bil tako ...

DEKLE

Lep.

RITA

Prestrašila sem se. Ves nag ... tetoviran ...

DEKLE

Tetoviran ...

RITA

Oh, ja, vse polno tatujev. Običajno se mi gnusijo, ampak, če sem jih pogledala ...

DEKLE

Če si jih pogledala na njegovem telesu, so se ti zdeli ...

RITA

Ne vem, kako so se mi zdeli, ampak bilo je kakor bi zadihala, kakor bi se veter prebil skozi moj trebuh.

DEKLE

In, ti je bilo lepo?

RITA

Zelo lepo mi je bilo, tudi sredi tistega smrada, z glavo, ki me je bolela ...

DEKLE

Zaljubila si se ...

RITA

Neeee ... Zaljubila ...

DEKLE

Všeč ti je bilo ...

RITA

Ne vem ... (*Dekle se počasi oddaljuje, ne da bi Rita tega opazila, zapusti sobo in pusti Rito samo. Od tega trenutka dalje bomo slišali samo dekletin glas, kako prihaja od zunaj in vsakič z drugega konca sobe*). Ampak nisem nikoli občutila ... tistega vetra in zato mi je bilo ... dobro. Dobro mi je bilo ... Ne vem, če to pomeni biti zaljubljen.

DEKLE

Zaljubila si se.

RITA

Je bil tako lep. Dotaknila sem se ga, komaj, komaj.

DEKLE

In si pustila, da odide.

RITA

Kaj bi pa lahko/

Rita opazi, da dekleta ni več.

RITA

Kje si?

DEKLE

Zakaj si ga zapustila?

RITA

Si spet pobegnila?

DEKLE

Zakaj?

RITA

Pridi nazaj, nisem še končala!

DEKLE

Zapustila si ga.

Rita išče dekle, sledi njenemu glasu.

RITA

Si odšla zato, ker sem ga zapustila?

DEKLE

Nisem odšla.

RITA

Vrni se.

DEKLE

Lahko bi bil tvoja velika ljubezen ...

RITA

Kakšna ljubezen? Kakšna ljubezen?

DEKLE

S teboj bi ravnal kakor s kraljico.

RITA

Zakaj nočeš bit z mano?

DEKLE

Malo sem razočarana.

RITA

Iskrena sem bila.

DEKLE

Razočarana sem.

Rita, obupana, teka z ene strani sobe na drugo in lovi dekletin glas.

RITA

Vse sem ti povedala in še veliko stvari ti moram povedat.

DEKLE

Kot ženska si me razočarala.

RITA

Ampak jaz ti moram še dosti povedat.

DEKLE

Adijo.

Rita hoče najti dekle, prevrne mizo, a je ne najde.

RITA

O svojem sinu ti moram povedati ...

DEKLE

Adijo ... Adijo ... Adijo ...

Rita prevrne stole in steče na drugo stran sobe, od koder prihaja dekletin glas.

RITA

In o svoji nečakinji ti moram povedat, ki je naredila nekaj groznega svoji punčki in ne vem, kaj to pomeni ...

DEKLE

Adijo ... Adijo ... Adijo ...

Rita prevrne neko omarico, potem še drugo, toda dekleta ni nikjer.

RITA

Tudi nekaj o svoji sestri ti moram povedat, ona izdeluje perfektne namizne aranžmaje, jaz pa tega nisem sposobna, daj mi nasvet, muči me to ...

Nobenega odgovora. Rita potrga slike, ki visijo na stenah. Dekleta ni.

RITA

In moja prijateljica Rossella, tista, ki sem jo hotela povabit, ona pravi, da je vse lažno, da je vse izmišljeno ...

Nobenega odgovora. Rita stoji obupana sredi sobe, ki je povsem v neredu.

RITA

NE PUSTI ME SAME!

Nobenega odgovora, Rita se ozre okrog sebe, ne razume. Iz zunanosti prihaja Brunov glas.

BRUNO

Eeej. Sem ga p'rnesu nazaj! Ne hodi dol, ker ni lepo za videt! Razumela? Je postal že ves črn, je poln modricpo mojem je bil res nafiksan ... (*premolke*) Ne hodi dol! Delo mam tu spodaj, je nevarno ... Ko končam te pokličem ... Razumela? (*Rita ne odgovori*) RAZUMELA?

CESTA

Luciano in Maurizio sta znova ob klopci. Luciano deluje kot nekdo, ki razmišlja in išče odgovor, ki ga ni. Maurizio si ne da miru, ves jezen stopa okrog njega.

MAURIZIO

Je blo tam?

LUCIANO

Tam se ga je odvrгло, a ne? P+r gugalnici, v gredicah pred parkiriščem ...

MAURIZIO

Nočem niti ... Se zavedaš? Pretvarjal se je/

LUCIANO

Živ je bil ... Tisti so premeteni, ti rečem, zafrknu nas je in zdaj/

MAURIZIO

Ne morem tega požret, ta reč me matra, kakor da mam kost v grlu ... Samo misel, da ... pomeni, da je tisti tip na španciru in da lahko svobodno počne tiste svoje svinjarije, jutri si ga lahko najdeš v parku, kjer se igrajo otroci ...

LUCIANO

In potem se zgodi ... In potem so solze, solze ...

MAURIZIO

Situacija je/

LUCIANO

Nepopravljiva. Jutri v parku bova ...

MAURIZIO

Tudi čez dan, organizirat moramo izmene tudi čez dan, ker/

LUCIANO

Ne, tisti so tipi, ki jim ni prav nič mar, predrzni so, kot bi vedli, da ... Itak jim ne nardijo nič, nekaznovani ... /

MAURIZIO

Ja, ampak ni življenje.

LUCIANO

Ni, ne.

MAURIZIO (*mimoidočemu*)

POGLEJ GA, ŽE SPET ... ŽE SPET JE TU ... ČOKOLADA! Nima smisla, da se znova sprehaš tu ... Mi smo tu, vedno bomo tu ... In tu ne boš nikoli raztegnu tiste tvoje svinjske preproge! Zrak, Zrak! Zgini ... Stran ...

LUCIANO

Ga vidiš? Gospodarji ...

MAURIZIO

Sam na smeh mi gre od njih, sam na smeh ... Jaz že vem, kaj bi naredu, jaz imam rešitev ...

LUCIANO

Aaah ... Rešitev ... mi svoje že n'rdimo.

MAURIZIO

Ne, ne ... Nekej dokončnega ... Ti povem ... Jaz ti povem. Tko so n'redili v eni državi, si lahko misl'š, zdej se ne spomnim točno, v Kolumbiji, se mi zdi, mogoče v Mehiki, v Peruju ... Skratka, na tistih koncih pač. Očitno majo isti problem: ljudje, ki niso več gospodarji na svojem. Naveličani ropov, tatvin, preprodavanja, kurb, pedrov, pervertitov, pretefov ... In tam so mestni kvarti, kjer so se odločili, da zgradijo zid ... Ja, super zidove, s stražami, ki pazijo, kdo pride noter in kdo gre ven. Ampak straže z mitraljezom, ahaa, kaj s' pa misluuu ... Noter ostanejo samo tisti, ki imajo svoj dom, ostali vsi ven! Vse maš notri: trgovine, bar, supermarket, bol'nco in bodi prepričan, da si ne bo nihče dovolu ne beu ne meu: kdor je notri spoštuje zakon.

LUCIANO

Jaaa, ampak tukaj je težko ...

MAURIZIO

Težko? In kje je problem?

LUCIANO

Straže bi seveda lahko organizirali mi

MAURIZIO

Jasno ...

LUCIANO

Ampak zastonj, volontersko, ker midva že imava delo ... Če bi pa potem postalo nekej uradnega, bi lahko dobili potne stroške, ampak za vse drugo pa zastonj, ker drugače instrumentalizirajo ...

MAURIZIO

V enem tednu je kvart počiščen ... Spremeni se ga do amena ... nič več

sranja. .Ampak, glede na to, da je tukej situacija res nevarna, bi rabli točen pravilnik: kdo lahko pride not in kdo ne ... Je to naš resor? Je. In ker je torej naš resor, se n'rdi tako kot se nam zdi.

LUCIANO

Bi hotu videt, da ni tako.

MAURIZIO

Točka ena, nobenih tujcev. Tako je, in pika. Vsak na svojem mestu in vsi zadovoljni. Točka dva. Samo katoličani, ker tu smo katoličani že tritisoč let in mošej, pokrival, lapidacije imajo ljudje že krepko čez glavo, gnusijo se jim tako poligamija kot ramadam, cous cous in vse tiste svinjarije, ki jih uvažajo iz Afrike Ampak, glede na to, da bodo gotovo povlekli na dan, da smo rasisti pa tudi zaradi enakosti: nobenih židov, hinduistov, budistov, jehovcev, čeprav zame tale ta zadnja sploh ni vera in če se ti jehovci nalepijo na kurac, se ti nalepijo do amena ...

LUCIANO

Ker, prav za prav, oprosti, kakšno zvezo ima naša tradicija?

MAURIZIO

Saj, nobene. Doma pri meni je tako kot pravim jaz, da mora bit. Ko grem jaz na njihov dom, mi ne pade na pamet, da bi komandiral.

LUCIANO

Ne.

MAURIZIO

Potem, točka tri: nobenih drogerašev in mamilašev. Kdor hoče tisti drek, ostane zunaj, tukaj samo uglajeni ljudje. Točka štiri: nobenih roparjev seveda, zločincev in tako dalje in tako dalje, ki jih prepoznaš po frisu al po dokumentih, ker bodo morali vsi, ki bodo želeli živet v našem kvartu pokazat dokumente in precedense. Zaupanje dobiš, ko dokažeš, da si v redu člov'k. Dalje, točka pet: nobenih ciganov, ki v sebi nosijo vse prejšnje točke spravljene skupaj, ker so tujci, tatovi, brezverniki in, čeprav ne vsi, drogeraši in mamilaši. Točka šest, nobenih pedrov ... Lepo prosim, zarad mene si ga lahko eden drugmu drkajo, ampak ne pred mano, že ob misli, da bi moja mama vidla dva moška, ki se poljubljata sredi ceste, mi gre na bruhanje.. Isto velja za lezbijke, ki se mi v resnici gnusjo še bolj od pedrov, ker, če se dve lezbijki fukata je čista kontradikcija, je žaljitev do moške narave. Točka sedem ... Točka sedem ... ok, tale ta sedma mi ne pride na misel..

LUCIANO

Ampak mogoče je že boljše, če jih mam deset ...

MAURIZIO

Točka sedem torej: nobenih družbenih parazitov, klošarjev in takih, smrdljivcev, ki

ležijo na klopcah, na avtobusnih postajah in v kantah za smeti. Točka osem: nobenga prosjačenja na cesti, kar pomeni nobenih smrkavcev na semaforjih, ki prodajajo robčke, z birglami, in jih potem vidiš naslednjega dne, kako dirkajo z očkovim BmW-jem. Točka devet: nobenih bedastih dolgolascev s psom na povodcu, brenkačev na kitare, cembale in norcev, ki glasno tolčejo na bobne, ker če hočejo igrati nanje, naj le grejo d'rgam in naj ne lomijo kurca ljudem, ki delajo in hočejo biti v miru. In točka deset ... Točka deset: nima vztopa nihče, ki se ne strinja z ostalimi devetimi točkami, ker če se ne strinja, se lahko pobere domov in si nardi svoje zakone, take kot se mu zdi ...

LUCIANO

Tako je prav, ti rečem, tako je prav! Deset pravil za boljši svet, deset pravil za boljši svet. Moral sem napisat!

MAURIZIO

Eh, ja, seveda, ampak to bi bla šele revolucija.

Premolk

LUCIANO

Ne, ni pravi čas, si jih predstavljaš?

MAURIZIO

Duhovnike, komuniste, apele, intelektualce

LUCIANO

Mene je beseda intelektualc vedno razpizdla. Jaz mislim, torej sem intelektualc. Iz intelekta: misliti. Pika. Vsi mislimo, a ne? Sej ni potrebno, da s 'profeesoor ...

MAURIZIO

Še posebej, ker tisti te potem osramotijo, če izustiš nekaj tacga. V sebi se magari strinjajo, ker je pravilno, vejo, da je prav, ker pa nimajo jajc, drdrajo vedno tisto: nastavi še drugo lice ...

LUCIANO

Ja, seveda, kaj pa družga, ampak potem, če jim kdo popraska avto, če jim polomi ogledalce, pokrade torbico stari mami, jih pretepe, da jim ukrade mobi, ti pridejo jokati in hočem videt potem, če nastavijo še drugo lice ... In potem ga serjejo z izjemami, s če in ker, in parapì in parapà in bla bla bla ... ker so mojstri, da te z besedami ponemujajo in na koncu majo vedno prav.

MAURIZIO

Nikoli se ne bo nič spremenilo.

LUCIANO

Jah ...

MAURIZIO

In medtem tisti monstrum hodi naokrog in nihče/

LUCIANO

Ne, nihče ne. Smo pa mi.

MAURIZIO

Ja, res.

STROJARNA

Glas v temi

BRUNO

SEM GA POSPRAVU!

Luč. Pisarna v strojarni je povsem spremenjena. Rita sedi na lažno starinskem in podloženem naslonjaču, pravkar je zaključila z mnogoterimi spremembami, ki jih je vnesla v pisarno, da je slednjo komaj prepoznati. Pisalna miza je pokrita z živobarvnim prtom, sredi katere leži aranžma s prižgano svečo. Na omarici stoji okrasni predmet in nekaj srebrnih okvirjev, na stoličih leži nekaj blazin. Oboje vrat je prekritih z damastkiranimi zavesami. V kotu metla, krtača in vreča polna smeti. Rita se zdi zelo zadovoljna, tudi če je mrtvo utrujena, njeni lasje so znova razkuštrani, njena obleka pa povsem pomečkana. Njen pogled je odsoten, njene oči strmijo v prazno. Vstopi Bruno, plinsko masko je potegnil na svoje čelo. Pretresen je in umazan od krvi, s krpo si briše roke.

BRUNO

Jebemti, kakšna martrarija. Jebemti ... Misl'š, da je mala stvar pospravi v korito enga velicga in močnega kot je tisti. Boljš, a ne ... ne, boljš, ker s tem, da sem se namatru mi je minil tist gnus ... beda, še malo pa bi še jaz ostal tam, s tistim ... Si ne moreš niti predstavljat ... Na vsak način, en dan ne bo dovolj ... Sem zračunal. Zapret je treba najmanj en teden, pa še malo je, en teden. Pomeni da se bo počivalo, a ne? Zdaj pa nič več o tem ... Prav? Pra/

Premolk. Bruno opazi, kako se je soba spremenila in je za trenutek zaprepaščen. Rita je povsem ravnodušna.

BRUNO

Kaj s' pa nardila? Kaj pomeni vse to? Si si vtepla ... ? Tebi je pa škodlo to, kar se je zgodilo ...

Premolk

RITA

Čakam gospodično s televizije.

Premolk

BRUNO

Tako dejva reč: medtem, ko čakaš, grem jaz pojest in potem grem spat. (*premlk*) Razumela? Zdaj hočem jest in/

RITA

Večerja je na štedilniku, če si lačen, si jo pogrej.

BRUNO

Torej, po tvojem, glede na to, da si/

RITA

Skratka, naredi kot se ti zdi, jaz moram ostati tu.

BRUNO

Ostani. Prav za prav, poslušaj: ti je všeč ves ta cirkus? Bravo! Imej ga, itak sem sklenu:prav imaš. Prav zares ... Zapremo in zaradi mene lahko napolniš tole sobo z lutkami in CRKNEŠ MEDTEM KO ČAKAŠ SVOJO MALO PRIJATELJICO.

Premolk

BRUNO

Si me slišala? Zapiramo. Pika. Dovolj mam tega posla. Dovolj mi je, da bi delal! Kaj? Ne pustijo me, da bi delal? Prav. Pa ne bom delal. Si razumela?

Premolk. Bruno čaka na odgovor, ki ga ni, odvrže na tla cunjo, s katero si je brisal roke in odide. Rita ostane sama. Dolga tišina. Rita se ozre naokrog, nakar vzame iz žepa dezodorans-sprey, pošprica ga po sobi, ne da bi se dvignila s stola. Z zadovoljstvom povoha zrak in zasanjano zapre oči.

Luč počasi ugaša, vse do teme.

Zavesa.